

[Aage Fogh.]

dem, der er ansat ved de forskellige retter og instanser, at de på rimelig måde bliver tilgodeset, således at det ikke er nødvendigt, at vi har en særlig fond. Vi har også en fond ved sø- og handelsretten, som de kan trække på og betale penge ud af, som ikke er med under bevillingsmyndighedernes kontrol og formentlig heller ikke underkastet revision, men det er nævnt i revisionsbetænkningen for 1960-61. Den er jeg selvfølgelig bekendt med, og jeg er af forsigtighedsgrunde gået til sekretariatet, om de kunne opgive mig flere sådanne hemmelige fonds. Det har jeg ikke fået, og jeg må derfor formene, at der ikke er flere. Jeg vil gerne henstille, at de, jeg her har nævnt, bliver taget op til undersøgelse samtidig i det udvalg, der nu nedsættes, så vi måske kan få dem ud af verden samtidig. Der er ikke forfærdelig mange penge i det, men jeg synes, det er ganske urimeligt, at man bliver ved med at køre med disse fonds, uden at midlerne kontrolleres af det offentlige.

Jeg vil meget gerne stærkt understrege det, der er sagt af flere, at det er i og for sig revisionsspørgsmålet, det er galt med. Jeg har absolut ingen kritik at rette mod den nuværende justitsminister; han har gjort det samme, som alle hans forgængere har gjort gennem de hundrede år; at det så ikke er rigtigt, er en anden side af sagen. Men det er altså metoden, der er anvendt, og det, der er det egentlig gale ved det, er, at alt dette ikke kontrolleres af de bevillende myndigheder og ikke revideres.

Jeg synes, at den sag, der her fremlægges, i høj grad understreger det standpunkt, jeg har gjort rede for tidligere og gjort mig til talsmand for, at vi må have større myndighed lagt over til de revisorer, der er valgt af folketinget, og vi må have revisionsdepartementerne fjernet fra ministerierne. Der er ingen fornuftig mening i, når der skal gennemføres undersøgelser som dem, der her er tale om, at man så overlader det til justitsministeriet og justitsministeriets embedsmænd at gøre det.

Jeg retter ingen bebrejdelser imod embedsmændene. Jeg har i det hele taget aldrig rettet bebrejdelser imod dem for, at de havde mulighed for at skaffe sig nogen ekstra indtægt. Bebrejdelsen må rettes mod

os andre, som har givet dem denne mulighed. Jeg vil imidlertid understrege meget stærkt, at denne mulighed benyttes i betydelig større udstrækning, end mange ved, og derfor stiller jeg det spørgsmål: i hvor stor udstrækning er der inden for ministerierne denne dobbeltaflønning af tjenestemænd? Det spørgsmål ville man heller ikke være med til at rejse, det måtte jeg rejse selv. Jeg har undersøgt det, og de seneste dages resultater viser, at lige fra barbersalonen og op til departementschefen i justitsministeriet er der tale om dobbeltbetaling. Det bliver til mange penge. Det er ikke, fordi jeg synes, de får for meget måske, men de skal have det på en mere regulær måde; vi må være så dristige, at vi giver vore embedsmænd den løn, der er nødvendig for at få dygtige folk. Men det skal være på regulær vis, ikke ad bagvejen, og jeg kalder det ad bagvejen, når justitsministeriets departementschef skal have penge af politikassen.

På denne baggrund er jeg glad for, at sagen her er blevet rejst. Jeg vil altså håbe, at det ikke alene fører med sig, at vi får politikasserne afskaffet, men også at vi får ændret vort revisionsvæsen, så at departementscheferne inden for revisionen ikke sorterer under ministeriet, men under de af folketinget valgte revisorer, og sådan at der ikke er penge, som udbetales inden for statens område, men som ikke er gået gennem de bevillende myndigheder.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Selv om der vel ikke er så megen anledning til at forlænge debatten, er der dog nogle bemærkninger, det er nødvendigt for mig at fremsætte.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen gav udtryk for den opfattelse, at plakaten af 1819 måtte være ophævet; det ærede medlem brugte det udtryk, at det her drejede sig om et grundlovsstridigt forhold, og jeg forstod, at det ærede medlem hr. Poul Møller var lidt inde på den samme tankegang, som faktisk også støttedes af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen.

Heroverfor vil jeg gerne sige, at det beror på en misforståelse. Det er givet, at plakaten af 1819 med den hertil knyttede autentiske fortolkning af 1844 gennem 118 år